

Μόνιμη και πλήρης εργασία και εργασιακά δικαιώματα, όχι «αγορά» προσόντων» και ελαστική εργασία

Οι αγώνες που ξετυλίγονται τον τελευταίο καιρό στην εκπαίδευση, στους ΟΤΑ, στα νοσοκομεία είναι κομμάτι των μικρών αλλά συστηματικών αντιστάσεων που βλέπουμε να συνεχίζονται τα τελευταία τέσσερα χρόνια για την υπεράσπιση θεμελιωδών κατακτήσεων, όπως το δικαίωμα στη μόνιμη εργασία. Η επίθεση στη δημόσια εκπαίδευση, που ήρθε στο προσκήνιο με τις μαζικές κινητοποιήσεις των εκπαιδευτικών ενάντια στο νομοσχέδιο για τις προσλήψεις, δεν μπορεί να ιδωθεί ξεχωριστά από την επίθεση σε δημόσια υγεία, πρόνοια, ασφάλιση και κοινωνικές υπηρεσίες. Στον πυρήνα της λογικής κυβέρνησης και εργοδοτών βρίσκεται η αντικατάσταση της σταθερής και με εργασιακά δικαιώματα δουλειάς από τη (διαρκώς αυξανόμενη) ελαστική εργασία.

Εκτός από τον ιδιωτικό τομέα, όπου η εκ περιτροπής εργασία ζει και βασιλεύει, στο δημόσιο τομέα οι συμβασιούχοι εργαζόμενοι διαφόρων μορφών ελαστικής απασχόλησης υπολογίζονται αυτή τη στιγμή σε πάνω από 80 χιλιάδες. Το εργατικό κίνημα και η Αριστερά διεκδικούν μόνιμες προσλήψεις όλων αυτών των εργαζομένων (που καλύπτουν πάγιες και διαρκείς ανάγκες), ίση αμοιβή για ίση εργασία, ίδια εργασιακά δικαιώματα με αυτά των μόνιμων εργαζομένων.

**«Ακούστε καλά τον εκπαιδευτικό,
μόρφωση δουλειά για όλο το λαό»**

Η μάχη ενάντια στο «προσοντολόγιο» και τις νεοφιλελεύθερες συνταγές του ΟΟΣΑ για την εκπαίδευση, συνεχίζεται!

Του Ελισσαίου Φάκαρου

Το νομοσχέδιο για τις προσλήψεις εκπαιδευτικών, με το οποίο η κυβέρνηση υλοποιεί ταχύτατα τη νεοφιλελεύθερη αναδιάρθρωση, ανατρέποντας το χάρτη των εργασιακών και επαγγελματικών δικαιωμάτων στο χώρο της δημόσιας εκπαίδευσης για να επιβάλει την ελαστικότητα, την κινητικότητα, τις απολύσεις και την αξιολόγηση, ψηφίστηκε την Πέμπτη 17 Γενάρη. Η απάντηση, με τα λόγια των αναπληρωτών στην παρέμβασή τους στο δελτίο ειδήσεων της ΕΡΤ: «Είμαστε κομμάτι της νεολαίας που βρίσκεται στο φάσμα της ελαστικής εργασίας, της ανεργίας και της μετανάστευσης. Ο αγώνας μας είναι κομμάτι της μάχης όλων των εργαζομένων για μόνιμη και σταθερή εργασία με δικαιώματα».

Τα άμεσα-μεγάλα θύματα του κυβερνητικού σχεδιασμού είναι οι 32.000 συμβασιούχοι-αναπληρωτές, που τους στέλνει στην ανεργία και παράλληλα απαξιώνει την προϋπηρεσία τους, που χτίστηκε για χρόνια και με σκληρούς προσωπικούς όρους σε όλα τα μήκη και τα πλάτη της χώρας.

Το «προσοντολόγιο»...

Οι υποτιθέμενοι διορισμοί, που στην ουσία θα είναι οι επόμενες συμβάσεις, θα γίνονται με βάση την κατάταξη των αναπληρωτών σε αξιολογικούς πίνακες οι οποίοι θα καταρτίζονται με τρία βασικά κριτήρια: α) ακαδημαϊκά προσόντα (πτυχίο, δεύτερο πτυχίο, μεταπτυχιακό, δεύτερο μεταπτυχιακό, διδακτορικό, ξένες γλώσσες, σεμινάρια, ECDL), β) προϋπηρεσία έως ένα όριο, γ) κοινωνικά κριτήρια. Το προσοντολόγιο εγκαθιστά τη λογική του αλληλοσπαραγμού των εκπαιδευτικών για μια κακοπληρωμένη θέση εργασίας, επιχειρεί να διαλύσει το κίνημα που συλλογικά

παλεύει για μαζικούς διορισμούς και προωθεί τον κοινωνικό αυτοματισμό που λέει ότι για να δουλέψουν κάποιοι νέοι θα πρέπει να χάσουν τη δουλειά τους κάποιοι άλλοι, μεταφέροντας την ευθύνη για την ανεργία στους ίδιους τους εκπαιδευτικούς και απαλλάσσοντας το υπουργείο από τις ευθύνες να καλύψει όλα τα κενά.

Το προσοντολόγιο απαξιώνει ολοκληρωτικά τη σημασία των πτυχίων και των εργασιακών δικαιωμάτων που απορρέουν από αυτά. Το «πακέτο» των επιπλέον ακαδημαϊκών προσόντων δεν μπορεί να είναι προϋπόθεση για την εργασία αλλά θα πρέπει να παρέχεται από το κράτος, με διευκόλυνση της συμμετοχής των εκπαιδευτικών σε δωρεάν προγράμματα επιμόρφωσης στο πλαίσιο του ωραρίου εργασίας τους. Σε πλήρη αντίθεση, η όψιμη «ευαισθησία» του υπουργείου Παιδείας για εκπαιδευτικούς υψηλών προσόντων είναι υποκριτική, αφού έχει καταργήσει τις εκπαιδευτικές άδειες και έχει κλείσει τα διδασκαλεία των επιμορφώσεων από την αρχή των μνημονίων.

...και η αγορά προσόντων

Πριν ακόμα ολοκληρωθεί η ψήφιση του νομοσχεδίου, δημόσια και ιδιωτικά πανεπιστήμια και ιδρύματα, εν είδει σουπερμάρκετ, άρχισαν να διαφημίζουν νέα προγράμματα, τίτλους και σεμινάρια που οδηγούν στη μοριοδότηση του προσοντολογίου, ενώ τράπεζες διαφημίζουν δάνεια για την αγορά τίτλων και επιπρόσθετων δεξιοτήτων. Αυτή είναι η λογική της αγοράς που λέει π.χ. κυνικά ότι «Η παραγωγή φυσικών ή φιλολόγων δεν παράγει εισόδημα, αντίθετα επιβαρύνει τον κρατικό προϋπολογισμό και τροφοδοτεί την ανεργία». Γι' αυτόν το λόγο, επιχειρείται να αναπτυχθεί μια πλατιά ακαδημαϊκή αγορά, η οποία θα στοχεύει στην οικονομική «βιωσιμότητα» των τμημάτων, καταστρατηγώντας με αυτόν τον τρόπο έμμεσα και το άρθρο 16. Αυτές οι αντιδραστικές μεταρρυθμίσεις είναι που βάζουν σε κινητικότητα τους πανεπιστημιακούς καθηγητές αλλά και τους φοιτητές, οι οποίοι βλέπουν το αδιέξοδο από τα πρώτα έτη των σπουδών τους.

Η κυβέρνηση είναι πια και με τη βούλα ντίλερ της αγοράς και των εμπόρων της γνώσης! Αρκεί να υπολογίσει κανείς ότι για την αγορά μόνο ενός σεμιναρίου, που δίνει 2 μόρια, το κόστος είναι περίπου 700 ευρώ! Αν γίνει ο πολλαπλασιασμός με τον αριθμό των μόνιμων και αναπληρωτών (που είναι 120 χιλιάδες) και αν συνυπολογίσουμε τα νέα παιδιά που θέλουν να μπουν στην εκπαίδευση, τότε μιλάμε για «μπίζνα» δεκάδων εκατομμυρίων ευρώ, που θα χρηματοδοτηθεί από το εισόδημα των εργαζομένων.

Μνημονιακή συναίνεση

Το νομοσχέδιο για τον τρόπο πρόσληψης ψηφίστηκε χωρίς δέσμευση για θέσεις εργασίας στην εκπαίδευση. Όσες έχουν ανακοινωθεί, υπερβαίνουν τον ορίζοντα της θητείας της κυβέρνησης, αλλά κι αυτές ήταν μόνο το πρόσχημα για τη νομοθέτηση ενός προσοντολογίου αξιολόγησης και απολύσεων, όπως επιτάσσει ο ΟΟΣΑ και συμφωνεί όλη η μνημονιακή αντιπολίτευση. Ομολογία πως δε δεσμεύεται για κανένα σχέδιο και αριθμό διορισμών έκανε ο Κ. Μητσοτάκης, ενώ η τοποθέτηση του κ. Γαβρόγλου για «ηχηρές μειοψηφίες» αναπληρωτών που αντιδρούν στο προσοντολόγιο «κόβοντας το δρόμο στα νέα παιδιά» ή πως με το προσοντολόγιο «όλοι οι υποψήφιοι μπορούν να βλέπουν τον εαυτό τους στα κριτήρια πρόσληψης» δείχνει τον πολιτικό αμοραλισμό μιας κυβέρνησης. Σφραγίζοντας τις απολύσεις χιλιάδων αναπληρωτών, «τάζει» πολύ λιγότερες θέσεις των όσων απολυθούν σε πάνω από 150 χιλιάδες ανθρώπους!

Το προσοντολόγιο αφορά κάθε εκπαιδευτικό, μόνιμο και συμβασιούχο-αναπληρωτή. Εισάγει στην εκπαίδευση την αξιολόγηση. Δεν είναι τυχαίο πως ενώ διαρκούσε η μάχη για να μην ψηφιστεί, η κυβέρνηση δημοσίευσε σε ΦΕΚ τους δείκτες και τα δεδομένα της «αυτοαξιολόγησης» της σχολικής μονάδας.

Αντιστάσεις

Ενάντια στις κυβερνητικές ρυθμίσεις, το κίνημα έδωσε μια σημαντική μάχη με απεργίες, καταλήψεις, διαδηλώσεις. Η μαζικότητα, ο παλμός και η μαχητικότητά τους ήταν ένα δείγμα ανάτασης του εκπαιδευτικού κινήματος ύστερα από περίοδο άπνοιας. Βγήκε στο προσκήνιο η νεολαία του κλάδου, που συνδέθηκε στον αγώνα με όλες τις γενιές της μαχόμενης εκπαίδευσης, αλλά δεν κατάφεραν να αποτρέψουν την ψήφιση του προσοντολόγιου. Τη μάχη αυτή την έδωσαν τα πρωτοβάθμια σωματεία, οι επιτροπές αγώνα, οι συλλογικότητες των αναπληρωτών κι ο κόσμος της μαχόμενης εκπαίδευσης – ο κόσμος του αγώνα που βγήκε στους δρόμους και συντονίστηκε μέσα από τη συνέλευση αγώνα της κατελιημμένης πρυτανείας του ΕΚΠΑ.

Αναντίστοιχη έως και εχθρική απέναντι στην απαίτηση πραγματικού αγώνα, υπήρξε η στάση των συνδικαλιστικών ηγεσιών, που ψήφισαν την τελευταία στιγμή τρεις 24ωρες απεργίες, κάτω από την πίεση των απεργών και των μαχητικών συλλαλητηρίων.

Η απαίτηση να καταργηθεί το προσοντολόγιο πρέπει να γίνει ο μόνος στόχος ενός ανυποχώρητου αγώνα. Η σημαία αυτής της μάχης δεν μπορεί να είναι παρά η μονιμοποίηση όλων των αναπληρωτών που έχουν υπογράψει έστω και μια σύμβαση εργασίας στην εκπαίδευση – αποκλειστικά με βάση το πτυχίο και όλη την προϋπηρεσία! Αυτή η μάχη είναι συνδεδεμένη άρρηκτα με την υπεράσπιση του δημόσιου σχολείου και την απαίτηση μαζικών διορισμών για την κάλυψη όλων των πραγματικών αναγκών του, αλλά και τη δημιουργία νέων θέσεων εργασίας μέσα από τη μείωση του μέγιστου αριθμού μαθητών ανά τμήμα, τη μείωση των ορίων συνταξιοδότησης και τη μείωση του ωραρίου.

Το εκπαιδευτικό κίνημα δεν θα σηκώσει λευκή σημαία! Ενωμένοι και αποφασισμένοι! Μόνιμοι και αναπληρωτές, αδιόριστοι, φοιτητές, πανεπιστημιακοί καθηγητές και όλα τα ρεύματα του αγώνα σε κοινό μέτωπο!

Είμαστε εργαζόμενοι, όχι «ωφελούμενοι»

Του Γιώργου Ορταντζόγλου

Η οργάνωση και οι αγωνιστικές κινητοποιήσεις των εργαζομένων στα προγράμματα κοινωφελούς εργασίας του ΟΑΕΔ φέρνουν επιτακτικά στο προσκήνιο την ανάγκη μαζικών, μόνιμων προσλήψεων στις κοινωνικές υπηρεσίες. Τα αιτήματα του αγώνα και ο συντονισμός της δράσης τους απ' τα κάτω με μορφές οργάνωσης όπως οι επιτροπές αγώνα, ανοίγουν τη συζήτηση για τον τρόπο δράσης ώστε να ξεπεραστεί ο συμφιλιωτισμός της συνδικαλιστικής γραφειοκρατίας των συνδικάτων με τους εργοδότες και την κυβέρνηση. Επιπλέον, ανοίγουν τη συζήτηση για το συντονισμό με τους αναπληρωτές εκπαιδευτικούς και τους επικουρικούς γιατρούς για μια νικηφόρα προοπτική.

Οι εργαζόμενοι βάζουν ως περιεχόμενο των κινητοποιήσεών τους:

- Τη διεκδίκηση μόνιμης και σταθερής εργασίας, με ίση αμοιβή και ίδια δικαιώματα για όλους.
- Τη διεκδίκηση μισθών σύμφωνα με τη Συλλογική Σύμβαση Εργασίας της ΠΟΕ-ΟΤΑ, για τους αντίστοιχους κλάδους και τις ειδικότητες των εργαζομένων.

-Την ασφάλιση και την πλήρη ιατροφαρμακευτική περίθαλψη από την πρώτη μέρα εργασίας.

-Την καταβολή του επιδόματος ανεργίας σε όλους τους εργαζόμενους μετά το τέλος του προγράμματος και τη συνέχιση της καταβολής του για όλο το διάστημα της ανεργίας.

-Την καταβολή του ανθυγιεινού επιδόματος σε όσους εργάζονται σε ανθυγιεινές εργασίες, καθώς και την εφαρμογή των μέτρων υγιεινής και ασφάλειας των εργαζομένων.

Στο πλαίσιο του καλύτερου συντονισμού των αγωνιστικών παρεμβάσεων, όπως αναφέρει η ανακοίνωσή τους, «εκλέχτηκε συντονιστικό των εργαζομένων στα προγράμματα κοινωφελούς εργασίας του ΟΑΕΔ, το οποίο είναι ανοιχτό στο να συμμετέχουν εκπρόσωποι απ' όλους τους δήμους της Αττικής».